

forsaavidt det var berettiget —, maa ogsaa være berettiget nu. Og jeg vil sige, at Berettigelsen til at vise Mistillid overfor adskillige Sogneraad er i høj Grad til Stede nu. Det ved vi, der lever imellem Sogneraadene, om jeg saa maa sige, og vi kan jo pege paa Tilfælde, navnlig af den Art, jeg for et Øjeblik siden omtalte, hvor et Sogneraad eller en Hjælpekassebestyrelse langt fra havde opfyldt det, som var tilsigtet ved de Hjælpekasselove, vi vedtog i Anledning af Sikringsstyrkens Indkaldelse. Saa dette med Mistillid er ikke paa sin Plads, saaledes som det blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Lillelund.

Harboe: Overfor det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen skal jeg sige, at jeg ikke har overset, at det socialdemokratiske Lovforslag, ogsaa det principale Ændringsforslag, lader Hjælpen række tilbage til den 1. December. Men jeg har heller ikke overset, at der i det subsidiære Ændringsforslag, saaledes som det i Gaar blev fremsat i Udvalget, udtrykkelig stod 1. Januar. Jeg har med Interesse set, at det i Dag er rettet til 15. December, og da jeg har læst mine Aviser til Morgen, er det ikke vanskeligt for mig at opdage, hvorfor denne Ændring er fremkommet.

Ordføreren (Lillelund): Jeg skal blot til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) sige, at naar han kritiserede et Sogneraads Stilling oppe i min Valgkreds, nemlig Farsø Sogneraad... (H. P. Hansen: Jeg ved ikke, om det var Farsø Sogneraad!) ... ja, det ærede Medlem siger, at han ikke ved, om det er det Sogneraad, men lad os nu sige, at det er det — saa skal han i alt Fald ikke henvende sig til mig, men til min radikale Modkandidat, Skrædermester Lorentsen, der er Formand for dette Sogneraad. I øvrigt tror jeg, at Hr. Lorentsen administrerer fuldt forsvarligt den Lov, han har haft at administrere, og jeg tror i det hele taget, at gode radikale Mænd, ligesom vi andre, administrerer saa forsvarligt, som det nu en Gang maa forlanges, at der skal administreres.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): I Anledning af den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) gjorde om Opholdsbestemmelsen, maa jeg sige, at hvis jeg har Ret, hvad jeg mener at have, saa maa jeg hævde, at jeg i høj Grad har Ret af reelle Grunde. Saaledes som Forholdene er, vil det faktisk vise sig,

at i den Tid, denne Lov gælder, kan den ikke blive Genstand for Misbrug. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at Loven ikke kunde misbruges, det vilde han indrømme, men der kunde maaske komme Misbrug frem, hvis man fortsatte paa den Basis. Ja, hvis Loven skulde have en permanent Karakter, vilde der komme mange Spørgsmaal frem af en helt anden Art; men saa kunde jeg for mit Vedkommende ikke gaa med, uden at vi tog hele Arbejdsløshedskasseloven frem til Revision.

Til det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens Bemærkninger om Hjælpekassernes almindelige Ydelser vil jeg gerne sige, at der ikke er noget til Hinder for, at man nu kan give i Anledning af Julen, hvis man vil; man har den almindelige Hjælpekasselovgivning i saa Henseende at kunne ty til. Og hvad Forholdene i Sønderjylland angaar, udtalte jeg udtrykkelig i min Forelæggelsestale, at jeg havde været fuldt opmærksom paa, at der gjorde sig særlige Forhold gældende der, og derfor havde jeg foranlediget, at der var tilskrevet Amterne, at de skulde forhandle med Kommunerne om, hvor meget de skulde have i Laan eller Forskud fra Staten, for at Hjælpekasserne kunde begynde deres Virksomhed og være fuldt rede til at modtage denne Lov. — Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om Forsikringsprincippet og mente, at naar han havde foreslaaet, at Staten skulde betale det hele, var han indenfor Forsikringsprincippets Rammer. Det kan jeg dog ikke indrømme det ærede Medlem; og i Fjor var vi jo netop ogsaa under dette Hensyn af den fælles Opfattelse, at de ekstraordinære Tilskud skulde betales med $\frac{1}{3}$ af Kasserne, $\frac{1}{3}$ af Staten og $\frac{1}{3}$ af Kommunerne. Naar jeg ikke er blevet paa dette Grundlag, er det, fordi jeg ikke tror, at Kasserne kan bære ekstraordinære Udbetalinger i dette Øjeblik paa Forsikringsgrundlaget.

Til det ærede Medlem Hr. Rode skal jeg bemærke, at jeg udtalte mig imod den radikale Ændring om Udarbejdelsen i Arbejdsløshedsnævnet, ikke fordi jeg har noget imod at forhandle og tale ogsaa med dette om disse Sager; men hvis Arbejdsløshedsnævnets Medvirken skulde have nogen som helst praktisk Betydning, saaledes som Bestemmelsen er formet i det stillede Ændringsforslag i Modsetning til mit Forslag, skulde det være den, at en særlig Magt blev lagt i Arbejdsløshedsnævnets Hænder, og det kan jeg ikke indrømme Berettigelsen af. Denne Forsamling har Indsigt i meget, men paa de rent